

103213

SAMENVATTING

Beroep tegen inhouding bezoldiging VO

Werknemer is gymleraar en is vanwege rugklachten enige tijd arbeidsongeschikt. Gestreefd wordt om door middel van stapsgewijze terugkeer te komen tot volledige werkhervatting. In het kader daarvan heeft de werkgever de werknemer op 12-04-2006 een nieuw roostervoor 16 lesuren overhandigd, ingaande 18-04-2006, waarin hij op dinsdag voor 6 lesuren was ingeroosterd, waaronder het zevende en achtste lesuur. Het verzorgen van dit zevende en achtste lesuur ging volgens de werknemer zijn fysieke mogelijkheden op dat moment te boven en hij weigerde deze lesuren te verzorgen. Werkgever heeft de bezoldiging over 4 lesuren ingehouden wegens werkweigering door de werknemer

Aangezien de werknemer had aangegeven weer belast te kunnen worden met 16 lesuren, zonder daarbij enige beperking aan te geven en zijn werkgever niet had verzocht om concrete aanpassingen, concludeert de Commissie tot plichtsverzuim. Daarbij neemt de Commissie tevens in aanmerking dat de werkgever voldoende aannemelijk heeft gemaakt juist rekening met de belangen van de werknemer meende te hebben gehouden door hem op dinsdag 2 tussenuren vrij te roosteren en dat de werknemer binnen afzienbare tijd weer volledig hersteld verklaard zou worden en 20 lesuren diende te vervullen. De Commissie acht de opgelegde maatregelen passend.

Beroep ongegrond.

103213

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A

en

het College van Bestuur van C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 22-5-2006, ingekomen op 24-05-2006 en nader aangevuld bij brief met bijlagen d.d. 07-07-2006, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissingen van de werkgever d.d. 27-04-2006 en 18-05-2006 om hem de disciplinaire maatregelen op te leggen van inhouding van bezoldiging over 2 lesuren op 18-04-2006 respectievelijk inhouding van bezoldiging over 2 lesuren op 25-04-2006.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 16-06-2006 en nader aangevuld bij brieven met bijlagen van 14-07-2006 en 31-08-2006.

De mondelinge behandeling van het beroep vond plaats op 08-09-2006.

A verscheen in persoon, vergezeld van zijn echtgenote en E, juridisch adviseur.

De werkgever werd vertegenwoordigd door F, juridisch medewerker, daartoe gemachtigd bij schriftelijke volmacht d.d. 15-06-2006, vergezeld van G, conrector H.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds 24-08-1987 als docent lichamelijke opvoeding werkzaam bij het H te D in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang. A maakt gebruik van de BAPO-regeling. Zijn lesgevendende taken bestaan uit het verzorgen van 20 lessen lichamelijke opvoeding per week. Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-VO.

Op 17-05-2005 heeft A zich ziek gemeld vanwege rugklachten, welke klachten werden veroorzaakt door een hernia in de onderrug. A was eerder, in 1992, aan een hernia geopereerd. Besloten werd om met actieve rust de hernia te bestrijden. In overleg met de arbo-arts heeft A vanaf februari 2006 weer 8 lessen per week verzorgd, verdeeld over 3 dagen. Vanaf maart 2006 is dat uitgebreid naar 12 lessen per week en op 04-04-2006 wordt door A met de arbo-arts afgesproken dat gestreefd wordt naar een volledige werkhervatting per 15-05-2006 en dit te doen in 2 stappen, te weten van 12 naar 16 lessen en van 16 naar 20 lessen per week. De werkgever heeft deze stapsgewijze terugkeer op 11-04-2006 in het zogenoemde Sociaal Medisch Overleg (SMO) besproken, bij welk overleg zowel de bedrijfsarts als conrector G aanwezig was. Daarbij is aan de orde geweest of een volledige terugkeer van A wel haalbaar zou zijn. Op woensdag 12-04-2006 is aan A een nieuw rooster overhandigd, ingaande op dinsdag 18-04-2006, waarin A voor 16 lessen is ingedeeld. Daarin was A op dinsdag ingeroosterd voor het geven van lessen van het eerste tot en met vierde uur met daaraanvolgend twee tussenuren en vervolgens weer twee lessen. Aangezien A bezwaar heeft tegen het verzorgen van de lessen van het zevende en achtste uur op de dinsdag heeft hij zich op 18-04-2006 gewend tot de heer G met de mededeling dat het rooster op dit punt voor hem niet acceptabel was en dat hij het zevende en achtste uur geen les zou geven. Bij brief van 19-04-2006 heeft de werkgever A het voornemen medegedeeld tot het treffen van een disciplinaire maatregel in verband met de weigering om op 18-04-2006 de lessen 7 en 8 te verzorgen, hetgeen door de werkgever wordt gekwalificeerd als plichtsverzuim. Tegen dit voornemen heeft A zich bij brief van 24-06-2006 verweerd, welk verweer hij op 26-04-2006 nader mondeling heeft toegelicht. Vervolgens heeft de werkgever A bij beslissing d.d. 27-04-2006 medegedeeld over te gaan tot het treffen van een disciplinaire maatregel in de vorm van inhouding bezoldiging voor 2 lessen. Bij brief van eveneens 27-04-2006 heeft de werkgever A het voornemen medegedeeld om over te gaan tot het treffen van een disciplinaire maatregel in verband met de weigering van A om op 25-04-2006 de lessen 7 en 8 te verzorgen, hetgeen door de werkgever wordt gekwalificeerd als plichtsverzuim. Het verweer van A is door de werkgever na het verstrijken van de daarvoor geldende termijn ontvangen. Bij beslissing d.d. 18-05-2006 heeft de werkgever A medegedeeld over te gaan tot het treffen van een disciplinaire maatregel in de vorm van inhouding bezoldiging voor 2 lessen.

Tegen voornoemde beslissingen van 17-04-2006 en 18-05-2006 is het onderhavige beroep gericht.

Na 15-05-2006 heeft A twee weken volledig gewerkt, waarna hij zich vervolgens tot aan de zomervakantie ziek heeft gemeld. Ten tijde van de zitting had A zijn lessen net hervat. Inmiddels heeft A een andere direct leidinggevende.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A stelt zonder voorafgaand overleg op 18-04-2006 geconfronteerd te zijn met een nieuw lesrooster waarin hij die dag het zevende en achtste lesuur les moest geven hetgeen zijn fysieke mogelijkheden op dat moment te boven ging. Zes lessen met twee tussenuren zijn voor hem belastender dan zes lessen achter elkaar. A vraagt zich af waar hij in de praktijk zou moeten gaan liggen wanneer dit vereist is. A had het rooster weliswaar eerder ontvangen maar had dat toen niet bekeken omdat hij op dat moment lessen gaf, de volgende dag geen lessen had en het vervolgens een vrij weekend was (Pasen). Doordat hij reeds wist dat zes uur achtereen zijn limiet was, heeft A niet geprobeerd om daadwerkelijk het zevende en achtste uur les te geven. A heeft zich vervolgens op 18-04-2006 om 08.30 uur tot conrector G gewend om zijn probleem dienaangaande te bespreken. Ook heeft hij een tweetal suggesties aangedragen om het rooster zo te wijzigen dat hij aansluitend zes uur zou kunnen lesgeven. Toen hem echter bleek dat hij zijn lessen conform het rooster diende uit te voeren, heeft hij geweigerd deze lessen te verzorgen. De reactie van G ("Wat zeur je nou") toont aan dat hij weinig

respect heeft voor een inmiddels zestigjarige gymleraar die, herstellende van een hernia, terugkeert in een fysiek zeer zwaar beroep. Bovendien was er op dat moment nog steeds sprake van een reïntegratietraject waardoor uiterste zorgvuldigheid geboden was. In plaats van hem te gelasten het zevende en achtste uur les te geven, had G in overleg met hem kunnen besluiten de kwestie voor te leggen aan het UWV. A voelt zich in zijn handelwijze gesteund door zowel de bedrijfsarts als door het door UWV op zijn verzoek afgegeven deskundigenoordeel en acht de inhouding van de bezoldiging over de niet gewerkte uren derhalve onjuist.

De onderhavige zaak wordt door de werkgever betiteld als “de zaak van de gymleraar die belast is met twee uur vrij”. Het standpunt van A dat hij slechts inzetbaar is van het eerste tot en met het zesde lesuur dan wel van het derde tot en met het achtste lesuur, vindt geen enkele ondersteuning uit de medische hoek. De latere medische rapportages zijn eenzijdig opgesteld. UWV heeft inmiddels ook erkend dat het afgegeven deskundigenoordeel niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. De arbeidsdeskundige had de uitspraken op arbeidsrechtelijk vlak niet mogen doen, een nieuw oordeel volgt nog. Ook is A met ingang van 15-05-2006 volledig hersteld verklaard en “belastbaar met eigen werk zonder verdere beperkingen of werkaanpassingen”. A is voor zes uren op de dinsdag ingeroosterd, een aantal overeenkomend met het door hem zelf aangegeven aantal lessen waarop hij op een lesdag belast zou mogen worden. Op de overige lesdagen had A wel een aansluitend rooster. De twee tussenuren, overigens niet ongebruikelijk in het onderwijs, kunnen volgens de werkgever worden gezien als uren van “actieve” rust en zijn conform het behandelingsplan. Indien A in deze tussenuren gebruik had willen maken van een mogelijkheid om te liggen, had hij dit kunnen aankaarten. De wijziging van het rooster gold voor alle docenten en was niet specifiek op A toegespitst. Het is bovendien aan de schoolleiding, rekening houdend met alle belangen en mogelijkheden, om een lesrooster vast te stellen (vijf docenten lichamelijke opvoeding en drie gymlokalen). Ook had de werkgever bij het inroosteren van A in gedachten dat laatstgenoemde op zeer korte termijn (te weten op 15-05-2006) weer volledig belastbaar zou zijn. Daarenboven had de werkgever A alternatieve werkzaamheden aangeboden (het op zich nemen van de stagebegeleiding) die fysiek minder belastend zouden zijn, hetgeen A geweigerd heeft. A heeft door deze twee uren geen les te geven het reïntegratieproces eenzijdig afgebroken. De werkgever merkt dit aan als plichtsverzuim en acht de bestreden beslissingen gerechtvaardigd alsmede op een zorgvuldige wijze tot stand gekomen.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 52 WVO, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De bestreden beslissingen d.d. 17-04-2006 en 18-05-2006

De Commissie stelt allereerst vast dat de zogenoemde voornemen-procedure als bedoeld in artikel 4.a.8 CAO-VO door de werkgever is gevolgd doordat A in de beslissingen, waarin hem het voornemen tot het opleggen van een disciplinaire maatregel is medegedeeld, in de gelegenheid is gesteld zich daartegen te verweren.

De Commissie constateert vervolgens dat de bestreden disciplinaire maatregelen tot inhouding van de bezoldiging zijn opgelegd vanwege beweerd plichtsverzuim, bestaande uit werkweigering op respectievelijk 18-04-2006 en 25-04-2006. De Commissie zal derhalve dienen te beoordelen of er daadwerkelijk sprake is van werkweigering, zo ja, of dit plichtsverzuim oplevert als bedoeld in artikel 4.a.7 lid 2 CAO-VO en, indien dit eveneens het geval is, of de opgelegde disciplinaire maatregelen, gelet op alle omstandigheden van het geval, in verband daarmee gerechtvaardigd zijn.

Vaststaat dat A zowel op dinsdag 18-04-2006 als op dinsdag 25-04-2006 heeft geweigerd om het zevende en achtste lesuur te verzorgen, dit omdat hij meende dat dit voor hem fysiek onmogelijk zou zijn. De Commissie is evenwel niet gebleken dat de werkgever in strijd met het plan van aanpak

handelde door A niet zes aaneengesloten tussenuren op te dragen. Zowel A als de bedrijfsarts had immers te kennen gegeven dat eerstgenoemde weer voor 16 lesuren belast kon worden, zonder daarbij enige beperking aan te geven, in ieder geval niet de restrictie dat er geen tussenuren in het rooster mochten voorkomen. Omdat A had aangegeven weer belast te kunnen worden met 16 lesuren en niet eerder te kennen had gegeven dat het om maximaal zes aaneensluitende lesuren diende te gaan en niet eerst heeft getracht de desbetreffende lessen te verzorgen noch de werkgever heeft verzocht om concrete aanpassingen, zoals bijvoorbeeld het creëren van een mogelijkheid om te liggen, concludeert de Commissie tot plichtsverzuim. Daarbij neemt de Commissie tevens in aanmerking dat de werkgever voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij juist rekening meende te houden met de belangen van A door hem twee tussenuren vrij te roosteren zodat A kon doen en laten wat hij wilde. Ook diende A binnen afzienbare tijd weer 20 lesuren te vervullen. Gelet op de komende herstelmelding alsmede gelet op het gegeven dat hij al eerder alternatieve werkzaamheden, bestaande uit het verzorgen van stagebegeleiding had geweigerd, had het naar het oordeel van de Commissie juist in de rede gelegen dat A had getracht zijn werkzaamheden gedurende het zevende en achtste lesuur uit te voeren in plaats van te weigeren om deze lessen te verzorgen.

De medische rapportages waardoor A zich gesteund voelt in zijn stelling dat hij deze lessen kon weigeren, blijken volgens een schrijven van het UWV d.d. 09-08-2006 op een onzorgvuldige wijze tot stand te zijn gekomen zodat A zich hierop niet kan beroepen. Overigens acht de Commissie het niet aan de bedrijfsarts en de arbeidsdeskundige om zich uit te laten over het al dan niet terecht opleggen van een disciplinaire maatregel door de werkgever.

Alles overziende is de Commissie van oordeel dat de handelwijze van A plichtsverzuim oplevert als bedoeld in artikel 4.a.7 lid 2 CAO-VO en dat de inhouding van de bezoldiging over de niet gewerkte uren als lichte vorm van een disciplinaire maatregel in verband daarmee passend is. Aldus zal de Commissie het beroep ongegrond verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep van A tegen de beslissingen van de werkgever van 27-04-2006 en 18-05-2006 ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 12 oktober 2006 door, voorzitter, prof. mr. L.H. van den Heuvel, drs. J.A.M. van Agt, mr. C.H. Kemp-Randewijk, mr. drs. B.H. van Velzen en mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, leden, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

prof. mr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris